

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΙΘ.08/8-2-2008 ΕΓΓΡΑΦΟΥ

I. ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ – ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Σύμφωνα με το άρθρ. 267 παρ. 3 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Φ.Ε.Κ. Α' 7) οι προσλαμβανόμενοι από τις κυνηγετικές οργανώσεις ιδιωτικοί φύλακες θήρας, αναγνωρίζονται από τον Υπουργό Γεωργίας και εξομοιώνονται ως προς τα καθήκοντά και τα δικαιώματά τους με τους φύλακες θήρας του δημοσίου που προβλέπονται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου (σήμερα δασοφύλακες του δημοσίου), πλην της αντιμισθίας.

Η αρχική διάταξη που ενσωματώθηκε στον Δασικό Κώδικα στο άρθρο 267 ήταν το άρθρο 13 του αναγκαστικού νόμου 525/1968 (Φ.Ε.Κ. Α' 197/1968) με το οποίο ιδρύθηκε ο θεσμός των φυλάκων θήρας του δημοσίου (μέχρι τότε στο δημόσιο υπήρχαν μόνο δασοφύλακες) που αμείβονταν με έσοδα από τις άδειες θήρας μέσω του Κεφαλαίου Θήρας του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών. Η καινοτομία του άρθρου αυτού, εκτός από την ίδρυση κλάδου φυλάκων θήρας στο δημόσιο, ήταν ότι ο Υπουργός Γεωργίας θα αναγνωρίζει πλέον κάθε ιδιωτικό φύλακα θήρας που προσλαμβάνεται από τις κυνηγετικές οργανώσεις μετά από πρόταση της αρμόδιας δασικής αρχής.

Η προηγούμενη διάταξη που ίσχυε ήταν η παρ. 5 του άρθρου 11 του αναγκαστικού νόμου 1926/1939 (Φ.Ε.Κ. Α' 424/1939) με την οποία για πρώτη φορά δινόταν το δικαίωμα στον Υπουργό Γεωργίας να αναγνωρίζει όποιους από τους προσλαμβανόμενους ιδιωτικούς φύλακες θήρας των τότε κυνηγετικών σωματείων έκρινε σκόπιμο. Οι αναγνωριζόμενοι ιδ. φύλακες θήρας, μετά από αυτό εξομοιώνονταν ως προς τα καθήκοντα και τα δικαιώματα με τους τότε δασοφύλακες δ' τάξεως.

Η ανάθεση στο άρθρο 267 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» των καθηκόντων της εφαρμογής και τήρησης του νόμου περί θήρας στους φύλακες θήρας συνεπάγεται την άσκηση από αυτούς αστυνομικής εξουσίας (Λ. Σοφουλάκης Εισαγγελέας Πρωτοδικών, Δ.Ν., Ποιν. Δικ. 12/2002, σελ. 1299).

II. ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΩΣ ΕΔΩ

- ΙΟΥΛΙΟΣ 1999.** Συμπληρώνονται ήδη δέκα χρόνια όταν η τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας, με δεδομένη την αδυναμία των δασικών υπηρεσιών (λόγω υποστελέχωσης τους, κυρίως σε προσωπικό φύλαξης, αλλά και έλλειψης κατάλληλου εξοπλισμού) για την τήρηση των περί θήρας και δασών διατάξεων, προέβαλε ως πράξη μέγιστου οφέλους για το φυσικό περιβάλλον την τότε Απόφασή της για την μαζική πρόσληψη από τις επτά (7) κυνηγετικές ομοσπονδίες της χώρας ιδιωτικών φυλάκων θήρας που θα απάρτιζαν την λεγόμενη «ομοσπονδιακή θηροφυλακή». Αυτό έγινε με την επιβολή ετήσιας υποχρεωτικής επιπλέον συνδρομής των κυνηγών που εκδίδουν ετήσια άδειας θήρας στους αναγνωρισμένους και συνεργαζόμενους με το Υπουργείο Γεωργίας κυνηγετικούς συλλόγους. Το ποσό ήταν αρχικά 4.000 δρχ. (1999 - 2000) και στη συνέχεια (από 2000 – 2001 και μετά) 6.000 δρχ. ανά κυνηγό το έτος.

Όπως τότε (29/7/1999 – Συνημμένο σχετικό 1) ενημέρωνε τους πολίτες με δελτίο τύπου «το Υπουργείο Γεωργίας επιδιώκοντας την πλήρη ένταξη της κυνηγετικής δραστηριότητας στη διαχείριση του οικοσυστήματος με τρόπο που να προστατεύει, διατηρεί και αναβαθμίζει το φυσικό περιβάλλον και την άγρια ζωή, έλαβε μεταξύ των άλλων την απόφαση για την πρόσληψη και χρηματοδότηση από τους Έλληνες κυνηγούς 150 πρόσθετων φυλάκων θήρας, (σήμερα υπηρετούν κάτι λιγότερο από 350) οι οποίοι σε πρώτη φάση κατανέμονται σε 3 φύλακες ανά Νομό της χώρας, οι οποίοι ως γνωστόν, έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις και αρμοδιότητες με τους κρατικούς υπαλλήλους, η δε άσκηση των καθηκόντων τους καθορίζεται από το Υπουργείο Γεωργίας.

Πρέπει να γίνει αντιληπτή, και γι' αυτό το τονίζουμε ιδιαίτερα, η σημασία και η τεράστια ευεργετική επίδραση για το περιβάλλον που έχει το μέτρο αυτό. Πράγματι, αποτελεί ενίσχυση, αναδιάρθρωση και βελτίωση του ήδη υπάρχοντος μηχανισμού θηροφύλαξης, ο οποίος γίνεται πληρέστερος και πιο ευέλικτος, εκτείνεται σε όλη την επικράτεια και τις νησιωτικές

περιοχές, και εξασφαλίζει με αυτό τον τρόπο την αποτελεσματικότερη προστασία της άγριας ζωής.».

Η μαζική όμως πρόσληψη με τον τρόπο αυτό, από τις επτά (7) κυνηγετικές ομοσπονδίες της χώρας ιδιωτικών φυλάκων θήρας, (Ανοιξη του 2000), για να υπηρετήσουν με πλήρη δικαιώματα δημοσίου υπαλλήλου (π.χ. ανακριτικοί υπάλληλοι) σε μόνιμη βάση, σε αντίθεση με τους κατά κύριο λόγο εποχιακούς που μέχρι τότε προσελάμβαναν ορισμένοι κυνηγετικοί σύλλογοι, ανέδειξε τα σοβαρά νομικά προβλήματα – κολληλήματα που υπήρχαν και που μέχρι τότε διατηρούνταν σε λανθάνουσα κατάσταση, **(στην περίπτωση αυτή ανήκει και η αφαίρεση του δικαιώματος της οπλοφορίας των ιδιωτικών φυλάκων θήρας που μέχρι τότε, έστω και μη σύννομα, αναγνωριζόταν.**

Τα προβλήματα που εμφανίστηκαν ήταν

- Δικαστικές αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων που δεν αναγνώριζαν την πλήρη εξομοίωση των ιδιωτικών φυλάκων θήρας με τους αντίστοιχους του δημοσίου για την άσκηση καθηκόντων δημόσιας εξουσίας (ανακριτικών – αστυνομικών καθηκόντων, βλ. Εφετείο Πατρών 1130/1998 και άλλες μεταγενέστερες.).
 - Το Ε' τμήμα του Ν.Σ.Κ. το 2001 (γνωμ. 204/2001) απέρριψε ομόφωνα την πλήρη εξομοίωση των ιδιωτικών φυλάκων θήρας με τους αντίστοιχους δημόσιους υπάλληλους για την άσκηση ανακριτικών καθηκόντων. Επίσης έθεσε και ζήτημα αντισυνταγματικότητας του θεσμού των αναγνωρισμένων κατά την παρ. 3 του άρθ. 267 του ν.δ. 86/1969 ιδιωτικών φυλάκων θήρας (λόγω της απόφασης ολομέλειας του Σ.τ.Ε. 1934/1998 (παρ. 11) **«αντίκειται στις διατάξεις του Συντάγματος η άσκηση από ιδιώτες ή Ν.Π.Ι.Δ. αστυνομικής εξουσίας ως η κατεξοχήν δημόσια εξουσία...»** αφού οι αρμοδιότητες αυτές άπτονται των συνταγματικώς προστατευόμενων ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών, αλλά και εγκυρότητας – νομιμότητας όλων των υπουργικών αποφάσεων που είχαν εκδοθεί μέχρι τότε που ρυθμίζουν ζητήματα των ιδιωτικών φυλάκων θήρας, εξαιτίας της μη ειδικής εξουσιοδότησης νόμου στον Υπουργό για την έκδοση τέτοιων αποφάσεων. Για το λόγο αυτό εξάλλου η σχετική Υπουργική Απόφαση του 1999 για την ομοσπονδιακή θηροφυλακή, **ακυρώθηκε από το Ε' τμήμα του Σ.τ.Ε. (3943/2001)** κατά το μέρος που ρυθμίζει ζητήματα των ιδ. φυλάκων θήρας.
2. **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003.** Το Υπουργείο Γεωργίας για την επίλυση των άνω κατέθεσε ειδική τροπολογία στο ν. 3208/2003 (Φ.Ε.Κ. Α' 303/24-12-2004, άρθ. 4 παρ. 13), η οποία προστέθηκε στην παρ. 3 του άρθ. 267 του ν.δ. 86/1969 και με την οποία αναγνωρίστηκε πλέον και ρητά στους ιδ. φύλακες θήρας η ιδιότητα του υπαλλήλου του Π.Κ. και το δικαίωμα να ασκούν καθήκοντα δημόσιας – αστυνομικής εξουσίας ώστε να ενεργούν ως ανακριτικοί υπάλληλοι για τις περί θήρας διατάξεις σε δημόσιες εκτάσεις. Στην ίδια τροπολογία προβλέφθηκε και η έκδοση Απόφασης από τον Υπουργό Γεωργίας με την οποία θα καθορίζονται τα προσόντα των υπαλλήλων αυτών, η διαδικασία πρόσληψης τους και τα λοιπά θέματα σχετικά με τη λειτουργία τους.

Η εξέλιξη αυτή επέτρεψε τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας να συνεχίσουν να ασκούν ανακριτικά - αστυνομικά καθήκοντα που ρητά πλέον προβλέφθηκαν στον ν. 3208/2003 με την άδεια του Υπουργείου (για απόδειξη επισυνάπτονται έγγραφα ορισμένων δασικών υπηρεσιών, σχετικά 2 έως 6 συνημμένα έγγραφα) παρά το γεγονός της μη έκδοσης της σχετικής Υπουργικής Απόφασης που σημαίνει ότι παρέμεναν αρρύθμιστα όλα τα θέματα που αφορούν την πρόσληψη και τη λειτουργία των ιδιωτικών φυλάκων θήρας σε σχέση με τις νέες αρμοδιότητες τους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά την ψήφιση της σχετικής τροπολογίας στο ν. 3208, με εγκύκλιο της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης του Υ.Α.Α.Τ. **διακόπηκαν οι προσλήψεις νέων ιδιωτικών φυλάκων θήρας** για μεγάλο χρονικό διάστημα ώστε να εκδοθεί πρώτα η σχετική Υπουργική Απόφαση.

Παρά ταύτα η Απόφαση δεν εκδόθηκε αλλά οι προσλήψεις συνεχίστηκαν μετά από **ατομική γνωμοδότηση Ν.Σ.Κ. (κ. Χριστόδουλου Μπότσιου)** την οποία έκανε άμεσα αποδεκτή ο Υπουργός Α.Α.Τ. (**Αύγουστος 2006**) οπότε συνέχισαν να προσλαμβάνονται νέοι ιδιωτικοί φύλακες θήρας με βάση τις παλιότερες (νομικά ανίσχυρες) Υπουργικές Αποφάσεις στις οποίες τα κριτήρια – προσόντα πρόσληψης είναι σχεδόν ανύπαρκτα.

Για ενημέρωσή σας με βάση παλαιότερη Υπουργική Απόφαση που ισχύει μέχρι σήμερα, ως τυπικό προσόν για την πρόσληψη ιδιωτικών φυλάκων θήρας (που κατά τα άλλα προορίζονταν κατά το Υπουργείο να ασκήσουν ανακριτικά και αστυνομικά καθήκοντα) είναι το απολυτήριο τριτάξιου Γυμνασίου και μόνο, ενώ η μόνη εκπαίδευση που προβλέπεται είναι η υποχρεωτική συνεργασία κατά το πρώτο τρίμηνο εργασίας τους με τους δασοφύλακες των Δασαρχείων (εάν υπάρχουν και εφόσον το επιτρέπουν οι υπηρεσιακές

ανάγκες πράγμα που σημαίνει ότι αυτό τις περισσότερες φορές δεν γίνεται ποτέ, εκτός του ότι το μέτρο αυτό είναι από μόνο του ανεπαρκές).

Στα θεσμικά προβλήματα πρέπει να προστεθεί επίσης και το πολύ σημαντικό όπως αναφέρθηκε ζήτημα της **καταγγελίας της σύμβασης εργασίας** το οποίο επίσης είναι γνωστό στο Υπουργείο.

Με τις νομικά ανίσχυρες υφιστάμενες Υπουργικές Αποφάσεις δεν διασφαλίζεται καμία προστασία για τους αναγνωρισμένους ιδ. φύλακες θήρας από κακόβουλους που θέλουν να τους χειραγωγούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Και αυτό διότι όλες οι σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις που ρυθμίζουν ζητήματα ιδιωτικών φυλάκων θήρας (μεταξύ αυτών και την καταγγελία της σύμβασης εργασίας) έχουν κριθεί νομικά άκυρες κατά την εξέτασή τους από τα αρμόδια δικαστήρια (σχετικές οι 680/2003 Μον. Πρωτοδικείου Πατρών, 788/2004 Εφετείου Πατρών, 1954/2007 Μον. Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αποφάσεις, εργατικών διαφορών).

Αυτό είναι η αιτία που οι κυνηγετικές οργανώσεις απολύουν τους θηροφύλακες με συνοπτικές διαδικασίες χωρίς να τηρηθεί καμία διοικητική διαδικασία και με βάση μόνο τα ισχύοντα στις διατάξεις του κοινού εργατικού δικαίου που δίνουν τη δυνατότητα στον εργοδότη της απόλυσης του εργαζομένου (αορίστου χρόνου) χωρίς σπουδαίο λόγο αρκεί να καταβάλλεται η νόμιμη αποζημίωση.

Το πρόβλημα αυτό είναι πολύ σοβαρό για τους εργαζόμενους θηροφύλακες αφού ουσιαστικά καλούνται (οι ιδιωτικοί φύλακες θήρας) να ελέγξουν για την εφαρμογή του νόμου τους ανθρώπους που ανά πάσα στιγμή μπορούν να τους απολύσουν.

Το ζήτημα έχει τεθεί εγγράφως στον Υπουργό Α.Α.Τ. (21-8-2006) από πρωτοβάθμιο σωματείο ιδιωτικών φυλάκων θήρας παρόλα αυτά δεν έχει γίνει τίποτε μέχρι σήμερα.

3. **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007.** Με την ευκαιρία έκδοσης της ετήσιας Υπουργικής Απόφασης του Υ.Α.Α.Τ. που καθορίζει τις ετήσιες συνδρομές των κυνηγών στους αναγνωρισμένους κυνηγετικούς συλλόγους της χώρας και με αρρύθμιστα ακόμη όλα τα προαναφερθέντα ζητήματα μετά το ν. 3208/03, **αποφασίστηκε από το Υπουργείο γενναία οικονομική ενίσχυση των κυνηγετικών οργανώσεων** για να στηρίξει τη λειτουργία και ανάπτυξη αυτής της θηροφυλακής και παράλληλα (προσθέτουμε) να γίνει πιο δύσκολη η επίλυσή του προβλήματος στο μέλλον όσο η ιδιωτική θηροφυλακή θα γιγαντώνεται χωρίς να έχει αποσαφηνιστεί ο θεσμικός της ρόλος.

Αυτό έγινε με την εισροή στις κυνηγετικές οργανώσεις σημαντικών οικονομικών ποσών από τα ετήσια έσοδα από την έκδοση των αδειών θήρας που προορίζονταν για τον **Ειδικό Φορέα Δασών**, (το άλλοτε ειδικό Κεφάλαιο Θήρας του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών) που χρηματοδοτεί δράσεις των δασικών υπηρεσιών για την προστασία και ανάπτυξη της άγριας πανίδας, τα δάση και το φυσικό περιβάλλον.

Έτσι όπως το ίδιο το Υπουργείο παραδεχόταν με δελτίο τύπου (8/8/2007 σχετικό συνημμένο 7) «η ετήσια Υπουργική απόφαση για τον καθορισμό της ετήσιας συνδρομής των κυνηγών στους κυνηγετικούς συλλόγους έγινε, μετά από διάλογο με τους εκπροσώπους των κυνηγών, **ώστε το ύψος της να καλύπτει τις ανειλημμένες υποχρεώσεις τους και να λειτουργήσει απρόσκοπτα η θηροφυλακή**. Παρά το γεγονός ότι οι Κυνηγετικές Οργανώσεις ζητούσαν πολύ μεγαλύτερη αύξηση, του ποσού που δίδεται από τους κυνηγούς στις οργανώσεις τους, καταβλήθηκε προσπάθεια – **με επιχορήγηση από τα έσοδα του Λογαριασμού Θήρας του ΥΠΑΑΤ** - ώστε η τελική επιβάρυνση των κυνηγών να είναι μόλις 5% κατά μέσο όρο, παρότι η τελευταία αναπροσαρμογή έγινε το έτος 2004.».

Αποτέλεσμα της μακροχρόνιας αδράνειας - αδιαφορίας της Πολιτείας για την θεσμική θωράκιση των ιδιωτικών φυλάκων θήρας ήταν να πληγούν πάλι οι εργαζόμενοι ιδιωτικοί φύλακες θήρας.

4. **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008.** Η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου με γνωμοδότησή της (αριθ. γνωμ. 2/έγγραφο 138/18-1-08) απέρριψε και αυτή με τη σειρά της την πλήρη εξομείωση των ιδιωτικών φυλάκων θήρας με τους αντίστοιχους του δημοσίου και την άσκηση από αυτούς (ιδιωτικούς) ανακριτικών καθηκόντων και της αναγνώρισής τους ως υπαλλήλους σύμφωνα με τον Π.Κ.. **Σύμφωνα με τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου οι ιδιωτικοί φύλακες θήρας δεν μπορούσαν ποτέ και δεν μπορούν και σήμερα να ασκήσουν τις αρμοδιότητες που ανατέθηκαν στην παρ. 13 του άρθ. 4 του ν. 3208/03 δηλαδή τα ανακριτικά – προανακριτικά καθήκοντα ούτε να αναγνωρίζονται ως υπάλληλοι του άρθ. 13 του Π.Κ.. Απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών είναι η έκδοση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης του ν. 3208/2003 διότι το προηγούμενο καθεστώς δεν παρείχε τις απαραίτητες εγγυήσεις της αμερόληπτης άσκησης αυτών των ιδιαίτερα κρίσιμων καθηκόντων. Η γνωμοδότηση αυτή επικυρώθηκε και με δικαστική απόφαση του Αρείου Πάγου (σχετικό συνημμένο 8).**

Τη γνωμοδότηση αυτή το Υπουργείο τη διαβίβασε άμεσα (**7-2-2008**, σχετικό συνημμένο 9) στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Θηροφυλάκων και σε όλες τις δασικές αρχές της χώρας για γνώση και **πιστή εφαρμογή** ενώ την κοινοποίησε παράλληλα και σε **όλους τους φορείς των κυνηγών της χώρας (συνεργαζόμενων και μη με το Υπουργείο Α.Α.Τ.)**.

Από τότε μέχρι σήμερα και παρά τις έντονες διαμαρτυρίες – αιτήματα, προς τον αρμόδιο Υφυπουργό, της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Θηροφυλάκων ώστε να εκδοθεί επιτέλους η σχετική Υπουργική Απόφαση και την συνεχή άρνηση του Υπουργού να το πράξει, **με ευθύνη του Υπουργείου** έχει προσκληθεί **χαοτική κατάσταση** και σοβαρό πλήγμα στη θηροφύλαξη.

Αυτό διότι μετά τη γνωμοδότηση της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και το έγγραφο της 7-2-08 το Υπουργείο απέστειλε δεύτερο έγγραφο (**28-2-08**) προς όλες τις δασικές αρχές με το οποίο διευκρίνιζε ότι με βάση τη γνωμοδότηση της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου οι ιδ. φύλακες θήρας δεν μπορούν να ασκήσουν ανακριτικά καθήκοντα.

Στη συνέχεια όμως (**6-3-2008**) το Υπουργείο με άλλο έγγραφο του ανακάλεσε αυτό της 28/2/2008, ενημερώνει ότι θα υποβληθεί σχετικό ερώτημα για το ακριβές περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων των ιδιωτικών φυλάκων θήρας στο Ν.Σ.Κ. και μέχρι της απάντησης θα συνεχίσουν οι ιδ. φύλακες θήρας να ασκούν τα καθήκοντα τους κατά τις **«κείμενες διατάξεις»**. Αυτό όμως έγινε χωρίς να ανακληθεί η ισχύς του από 7-2-08 εγγράφου για πιστή εφαρμογή του περιεχομένου της γνωμοδότησης της Εισ. του Αρείου Πάγου (αυτό διευκρινίστηκε με έγγραφο του Υπουργείου στις **12-9-08**) και χωρίς να αποσαφηνίζεται ποιες είναι οι κείμενες διατάξεις, αφού και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου τις κείμενες διατάξεις έλαβε υπόψη του.

IV. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ (ΧΑΟΤΙΚΗ) ΕΙΚΟΝΑ - ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Η εικόνα που παρουσιάζεται σήμερα εξαιτίας των άνω ενεργειών του Υπουργείου είναι:

- Οι δασικές υπηρεσίες να μην είναι σε θέση ούτε να γνωρίζουν ούτε να δώσουν σαφείς οδηγίες στους εργαζόμενους θηροφύλακες για το τι ισχύει με βάση τις «κείμενες διατάξεις». Άλλες δασικές υπηρεσίες θεωρούν ως κείμενες διατάξεις την άσκηση ανακριτικών καθηκόντων (αφού αυτές τις αρμοδιότητες ασκούσαν μέχρι τότε) ενώ την ίδια στιγμή άλλες απαγορεύουν την άσκηση τέτοιων αρμοδιοτήτων (εφαρμόζοντας την γνωμοδότηση της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου). Αποτέλεσμα αυτού είναι να παρουσιάζεται η ανεπίτρεπτη εικόνα της διαφορετικής άσκησης των καθηκόντων ιδιωτικών φυλάκων θήρας από περιοχή σε περιοχή (σχετικά – συνημμένα τα αριθ. 10 έως 15 έγγραφα).
- Οι κυνηγετικές οργανώσεις εκμεταλλευόμενες την αδυναμία των δασικών υπηρεσιών να απαντήσουν επακριβώς για το περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων, ισχυρίζονται (ψευδώς) ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα και άρα δεν χρειάζεται καμία παρέμβαση. Παράλληλα ερμηνεύουν με τον δικό τους τρόπο τις «κείμενες διατάξεις» και υποχρεώνουν τους ιδ. φύλακες θήρας να συνεχίσουν να ασκούν ανακριτικά καθήκοντα ζητώντας τους να διενεργούν ελέγχους σε πολίτες στην ύπαιθρο διαμηνύοντας ότι σε αντίθετη περίπτωση θα τους απολύσουν. Στη συνέχεια παρουσιάζουν τους ελέγχους που διενεργούνται με τον τρόπο αυτό ως απόδειξη ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.
- Εισαγγελείς έχουν ασκήσει ποινικές δίωξεις σε βάρος ιδιωτικών φυλάκων θήρας για παραβάσεις όπως αντιποίηση, παράνομη κατακράτηση κλπ κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ενώ διερευνάται και η τέλεση πειθαρχικών παραπτωμάτων (σχετικό – συνημμένο το αριθ. 17 έγγραφο).
- Έχει προκληθεί σύγχυση μεταξύ των κυνηγών αλλά και των πολιτών γενικότερα, οι οποίοι έχουν αρχίσει να αμφισβητούν τη νομιμότητα των ιδιωτικών φυλάκων θήρας. Αρχισαν παράλληλα να παρουσιάζονται συχνά προστριβές και επεισόδια στην ύπαιθρο όταν επιχειρείται από ιδ. φύλακες θήρας να διενεργηθεί έλεγχος – έρευνα (σχετικό – συνημμένο το αριθ. 18 έγγραφο). Τα επεισόδια αυτά θα αυξηθούν επικίνδυνα στο μέλλον εάν δεν λυθεί άμεσα το πρόβλημα με κίνδυνο να παρουσιαστούν και φαινόμενα **χειροδικίας**. Αυτό διότι ήδη πολλά ποινικά δικαστήρια ήδη απαλλάσσουν μηνυόμενους πολίτες από ιδιωτικούς φύλακες θήρας για πράξεις όπως άρνηση έρευνας, απείθεια, και άλλες παρόμοιες παραβάσεις αφού η γνωμοδότηση της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου παρουσιάζεται πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις από τους συνηγόρους των κατηγορουμένων.

Όλα τα ανωτέρω είναι σε γνώση του Υπουργείου και δυστυχώς έρχονται να διαψεύσουν τον αρμόδιο Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κ. Κιλτίδη ο οποίος έχει από πριν και επανειλημμένα διαβεβαιώσει εγγράφως Βουλευτές στο Κοινοβούλιο (τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο 2008) μετά από σχετικά ερωτήματα, ότι **«δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στη**

λειτουργία των ιδιωτικών φυλάκων θήρας καθώς το Υπουργείο έχει ενημερώσει όλες τις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες ώστε να μην υφίσταται καμία σύγκρουση στην άσκηση των καθηκόντων τους μέχρι να αποφανθεί το Ν.Σ.Κ.». Επισημαίνεται ότι από τον Μάρτιο του 2008 που ανακοινώθηκε η πρόθεση του Υπουργείου να καταφύγει στο Ν.Σ.Κ. εκκρεμεί μέχρι σήμερα η απάντησή του.

Στην ίδια έγγραφη απάντηση του ο κ. Κιλτίδης πληροφορεί τους Βουλευτές για ασκούμενες αρμοδιότητες που στην πραγματικότητα δεν έχουν ανατεθεί ποτέ στους ιδιωτικούς φύλακες θήρας οι οποίες κατά τον κ. Κιλτίδη είναι της παρ. 2 άρθ. 38 ν. 1845/89 όπως ισχύει σήμερα. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια (π.χ. τα σχετικά 2 - 6 συνημμένα έγγραφα).

Οι αρμοδιότητες που επικαλείται στην απάντησή του ο κ. Κιλτίδης προς τους Βουλευτές (παρ. 2, άρθ. 38, ν. 1845/89) είχαν τεθεί για πρώτη φορά στην προαναφερόμενη **204/2001 γνωμοδότηση του Ε' τμήματος του Ν.Σ.Κ.** η οποία όμως δεν έγινε δεκτή μέχρι σήμερα από κανέναν Υπουργό, και εάν τελικά εφαρμοσθούν οι θηροφύλακες καθίστανται ουσιαστικά ανενεργοί αφού δεν θα δίνεται πλέον η δυνατότητα του ελέγχου – έρευνας σε πολίτες, πράξεις απαραίτητες προκειμένου να ασκηθεί ικανή θηροφύλαξη.

Οι αρμοδιότητες της παρ. 2 του άρθ. 38 του ν. 1845/89 είναι η υποχρέωση της σύλληψης του παραβάτη (που θα «πιαστεί» επ' αυτοφώρω να παρανομεί) για να οδηγηθεί στο πλησιέστερο Αστυνομικό Τμήμα, της κατάσχεσης των πειστηρίων και της υποβολής της σχετικής μήνυσης.

Πράξεις όμως απαραίτητες για τη θηροφύλαξη όπως του ελέγχου και της έρευνας προβλέπονται μόνο στο άρθ. 289 του ν.δ. 86/1969 και στις παρ. (3) και (10) του ίδιου άρθρου 38 του ν. 1845/89 και δύναται να ασκηθούν μόνο από ανακριτικούς υπαλλήλους και τα δασικά όργανα που είναι τοποθετημένα στις δασικές υπηρεσίες. Οι ιδιωτικοί φύλακες θήρας ούτε ανακριτικοί υπάλληλοι ήταν ποτέ (κατά το Ν.Σ.Κ. και τον Άρειο Πάγο), ούτε στην κατηγορία των δασικών οργάνων υπάγονται, ούτε είναι τοποθετημένοι στις δασικές υπηρεσίες.

Επισημαίνεται ότι το Ε' τμήμα του Ν.Σ.Κ. στη γνωμοδότηση αυτή του 2001 ομόφωνα αποφάνθηκε στην απόρριψη των ανακριτικών - προανακριτικών καθηκόντων από τους ιδιωτικούς φύλακες θήρας δηλαδή τις αρμοδιότητες που περιγράφονται στο άρθ. 289 του ν.δ. 86/1969 και της παρ. 3 του άρθ. 38 του ν. 1845/89. Η άσκηση των αρμοδιοτήτων της παρ. 2 του άρθ. 38 του ν. 1845/89 (που ανέφερε ο κ. Κιλτίδης) υποστηρίχθηκαν από την πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής. Η μειοψηφία είχε τη γνώμη ότι οι ιδιωτικοί φύλακες θήρας δεν μπορούν να ασκήσουν ούτε αυτές τις αρμοδιότητες (λόγω αντισυνταγματικότητας του θεσμού, νομικά ανίσχυρων υπουργικών αποφάσεων, κλπ.).

Τονίζεται ότι η υποχρέωση της σύλληψης που επιβάλλει η συγκεκριμένη διάταξη που επικαλείται ο κ. Κιλτίδης θεωρείται πρακτικά αδύνατη ως επικίνδυνη επειδή οι ιδ. φύλακες θήρας λόγω του ότι δεν είναι τοποθετημένοι στις κατά τόπους δασικές υπηρεσίες, δρουν τις περισσότερες φορές μόνοι τους ή το πολύ ανά δύο και άοπλοι και συνεπώς είναι δύσκολο να αναγκαστεί ένας οπλοφόρος ή οπλοφόροι παραβάτες – λαθροθήρες, σε μία δυσπρόσιτη ορεινή περιοχή να ακινητοποιηθούν ή να ακολουθήσουν τους θηροφύλακες στο Αστυνομικό Τμήμα, που σημειωτέον μπορεί να απέχει πολλά χιλιόμετρα από τον τόπο που έγινε η παράβαση και που δύσκολα προσεγγίζεται από τους Αστυνομικούς.

Για το λόγο αυτό η ένταξη των ιδιωτικών φυλάκων θήρας στις δασικές υπηρεσίες θα δώσει τη δυνατότητα της ασφαλέστερης και καλύτερης θηροφύλαξης αφού θα υπάρχει η δυνατότητα του προγραμματισμού κοινών υπηρεσιών με τους δασικούς υπαλλήλους (που είναι ανακριτικοί υπάλληλοι) ώστε να ξεπεραστούν ανάλογα προβλήματα.

Παράλληλα το μέτρο αυτό θα συμβάλλει και στην ενίσχυση των ήδη αποδυναμωμένων δασικών υπηρεσιών τόσο σε προσωπικό όσο και σε μέσα αφού ο σκοπός των ιδιωτικών φυλάκων θήρας και των δασικών υπαλλήλων είναι κοινός.

Με τιμή
Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Ιωάννης Ρετζέπη

Ο Γεν. Γραμματέας
Γεώργιος Τριανταφυλλίδης

